

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2010-537-0020

Dato: 16. marts 2010

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 309 af 9. marts 2010.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anders Samuelson
(LA).

(Alm. del).

Troels Lund Poulsen

/Annemette Ottosen

Spørgsmål:

Ministeren ses ikke at have givet en egentlig besvarelse af SAU alm. del - spm. 193, hvorfor der anmodes om, at ministeren besvarer spørgsmålet på ny, og herunder redegør nærmere for baggrunden for, at man i boafgiftslovens definition på nærtbeslægtede ikke har valgt at inkludere søskende, når f.eks. stedbørns afkom er inkluderet i reglerne for henholdsvis bo- og gaveafgift.

Svar:

Reglerne i bo- og gaveafgiftsloven om nærmeste pårørende viderefører en lang historisk tradition, hvor arv og gave til nærmeste pårørende, f.eks. børn, beskattes mere lempeligt end arv og gave til fjernere pårørende, f.eks. søskende.

Ved lov nr. 147 af 10. april 1922 om afgift af arv og gave blev arv, der tilfaldt afdødes nærmeste pårørende, beskattet med lavere satser end arv, der tilfaldt afdødes søskende. Ved samme lov blev gaver, som en gavegiver gav til sine nærmeste pårørende, beskattet lavere end gaver, som en gavegiver gav til sine søskende, idet gaver givet til søskende blev indkomstbeskattet. Lov nr. 147 af 10. april 1922 om afgift af arv og gave havde ikke særlige bestemmelser om stedbørn.

Ved lov nr. 255 af 4. juni 1947 blev lov nr. 147 af 10. april 1922 om afgift af arv og gave ændret således, at stedbørn og disses afkom blev sidestillet med naturligt slægtskabsforhold til afdøde/gavegiver. Det følger af bemærkningerne til lovforslaget, at man fandt det rimeligt, at stedbørn og deres afkom blev medtaget under den lempeligere beskatning efter reglerne i arve- og gaveafgiftsloven.

Bo- og gaveafgiftsloven fra 1995 har videreført reglerne i arve- og gaveafgiftsloven, således at stedbørnsforhold sidestilles med naturligt slægtskabsforhold.

Jeg henviser i øvrigt til min besvarelse af alm. del spørgsmål 193.